

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupen: Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalobci se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Petr Václavěk se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 27. 10. 2016 domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobce uvedl, že předchozí rozhodnutí o jeho žádosti bylo rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) ze dne 23. 6. 2016 zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání. Žalovaný však dosud neučinil žádné úkony, ačkoli měl povinnost vydat rozhodnutí podle § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) bezodkladně, nejpozději do 30 dnů.

Jelikož zákonem stanovená lhůta marně uplynula, žalobce podal Komisi návrh na opatření proti nečinnosti, čímž vyčerpal prostředky, které procesní předpis k ochraně proti nečinnosti stanoví. Komise v reakci na návrh žalobce vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení předmětného opatření. Vzhledem k tomu, že žalovaný nevydal rozhodnutí ani ve třicetidenní lhůtě stanovené Komisí, je nečinný.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobní námitky, neboť nečinný nebyl a není. Zdůraznil, že o žádosti žalobce rozhodl dne 16. 12. 2016 tak, že řízení zastavil dle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žalovaný považoval žalobu za bezpředmětnou a navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.

Podáním ze dne 13. 2. 2017 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět, neboť žalovaný o jeho žádosti již rozhodl. Zároveň požadoval úhradu nákladů řízení, jelikož žalobou požadované rozhodnutí bylo vydáno až po podání žaloby, žalovaný tak byl nečinný a ke zpětvzetí žaloby došlo právě pro pozdější chování žalovaného. V této souvislosti žalobce odkázal na Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2010, č.j. 4 As 8/2010-91 a ze dne 21. 2. 2012, č.j. 2 Ans 13/2011-48 a nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 187/06.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

V dané věci vzal žalobce podáním ze dne 13. 2. 2017 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 a 7 s. ř. s. Podle těchto ustanovení: „Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“ (odst. 3) „Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“ (odst. 7).

Pokud žalobce žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobce před podáním správní žaloby využil všechny možnosti ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

V této věci soud z písemností obsažených ve správním spise zjistil, že dne 18. 7. 2013 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalovaný řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zastavil rozhodnutím ze dne 4. 11. 2013, č.j. OAM-37731-11/DP-2013. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodla Komise rozhodnutím ze dne 23. 6. 2016, č.j. MV-8289-4/SO-2014 tak, že rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013 zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 20. 9. 2016, č.j. MV-118616-2/SO-2016, přikázala dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu žalovanému, aby do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-37731/DP-2013. Předmětné opatření proti nečinnosti bylo doručeno žalovanému dne 21. 9. 2016.

Žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 16. 12. 2016, pod č.j. OAM-37731-19/DP-2013 tak, že řízení o žádosti žalobce zastavil dle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce soudu předložil návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu ze dne 22. 8. 2016 adresovaný Komisi, včetně doručanky, ze které vyplývá, že předmětný návrh žalobce byl Komisi doručen dne 29. 8. 2016.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41, soud nehodnotil průběh celého správního řízení, nýbrž pouze postup žalovaného po vydání opatření proti nečinnosti Komisí dne 20. 9. 2016.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný rozhodl o žádosti žalobce po lhůtě stanovené mu Komisí k vydání rozhodnutí, neboť opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 20. 9. 2016, žalovanému bylo doručeno dne 21. 9. 2016 a rozhodnutí ve věci samé žalovaný vydal až dne 16. 12. 2016, tedy po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené Komisí v opatření proti nečinnosti.

Na posouzení věci soudem nemění nic ani skutečnost, že žalovaný poté, co bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013 zrušeno Komisí, prováděl v řízení úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci. Soud nepopírá, že žalovaný jakožto správní orgán má povinnost zjistit skutečný stav věci a za tímto účelem činit jednotlivé úkony ve věci, na druhou stranu si musí počínat takovým způsobem, aby dodržel lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí ve věci zákonem, případně nadřízeným správním orgánem.

Soud dále konstatuje, že žalobce vyčerpal všechny prostředky, které mu procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podal Komisi jako příslušnému nadřízenému správnímu orgánu návrh na provedení opatření podle § 80 správního řádu. Komise v reakci na návrh žalobce učinila opatření proti nečinnosti a stanovila lhůtu k vydání rozhodnutí. Jelikož lhůta proběhla marně, žalobci nezbylo nic jiného než podat správní žalobu.

Nad rámec uvedeného soud odkazuje na právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011, č.j. 2 Ans 11/2011-95, která zní: „*Za situace, kdy marně uběhla lhůta k podání žaloby proti nečinnosti správního orgánu (§ 80 odst. 1 s. ř. s.) a teprve poté bylo vydáno správní rozhodnutí, které bylo následně zrušeno odvolacím orgánem, počíná správnímu orgánu prvního stupně běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu z roku 2004. Žalobci se tak, v případě jeho opakované nečinnosti, otevírá nová lhůta k*

podání žaloby dle § 79 s. ř. s.; předchozí marné uplynutí lhůty k podání tohoto typu žaloby na to nemá vliv.“. Ve světle tohoto rozhodnutí soud konstatuje, že podaná žaloba byla podána včas, neboť žalobci plynula nová lhůta k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti.

Soud shrnuje, že žalovaný byl v době podání žaloby nečinný a žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny prostředky, které mu právní řád poskytuje, když podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti Komisi. Žalobce by tedy byl se svou žalobou úspěšný, a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Soud mu proto dle § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny částí zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1.000,- Kč soud žalobci vrátil výrokem III. tohoto usnesení) a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby a zpětvzetí žaloby ze dne 13. 2. 2017), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč, a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 13.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „*soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním*“. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, soud mu proto vrátil částku 1.000,- Kč. Zároveň soud vyzval právního zástupce žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20.4.2017

JUDr. Eva P e c h o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková